

Obsah

Předmluva

- Úvod** 9
Dvojnásobný vstup. Rodný list této knihy. Rozvažování. Text a jeho čtení.
- I. Kde začít** 17
Začátky. Element porozumění v řeči. Iracionalita řeči. Různost a mnohost. Kulturní kontext a řeč.
- II. Formalizované dílčí shody** 26
Termíny. Významové jádro slov jako to, co známe. Opora v tělesnosti. Problémy s významovým jádrem slova. Průzkum významového pole jako dobrodružství. Zpevňování významového jádra slov. Běžná a odborná řeč.
- III. Technická řeč** 41
Ambice technické řeči. Věty a tvrzení. Věty, tvrzení a významové pasti. Jak to tedy je? Mezioborovost není všelék. Odstažitosť terminologií a výklad v obyčejné řeči.
- IV. Pojmy a další podivnosti** 52
Konečně pojmy. Příмка a síla. Pojmy a neporozumění různosti. Závěr k pojmům.
- V. Vhled** 59
Vlastní vhled. Povaha vhledu. Pravda výroku a pravda výpovědi. Nikoli „Jak to je?“, ale „O co jde?“ „Jestliže-pak“ a „Co teď s tím vším?“
- VI. Ideové výklady** 68
Politická strukturace „témat“. Konstrukteři a dekonstruktivisté. Dekonstrukce řeči odkrývá něco z hloubky řeči. Důvěra po postmoderně.

VII. Prostředí otevřené řeči	76
My a oni; všichni nebo každý. Mnozí. Co nastane? Účast na dění. „Svět“, všichni, všechno. Strukturalisté. Zneužitá, poplivaná, plačící. Význam ve společné řeči. Tři kořeny řeči. Myšlením se podílíme na dění.	
VIII. Informace	91
Informace. Co je protikladem informace. Co s informacemi. Informační pole. Informační systémy. Specifické zadání v rámci systému. Informace a různost, statistika.	
IX. Prostředí běžné řeči	101
O čem se bavít a nebavít s druhými. Umět si to dobře zařídit. Pole pomalé proměny. Zvědavost a bulvár. Ranvej v běžné řeči. Mluvíme, píšeme, posloucháme. Shrnutí k řeči v jejich významových polích.	
X. Řeč neobyčejná	110
Neobyčejná řeč pohádky. Pohádky a jejich řeč. Řeč a poesie. „Víš, jak je to se světem?“ Ještě jiné básně. Civilně a střídmě. Kontrast v neobyčejné řeči. Proč se ve škole učíme čist poesii. Mýtus a zpěv. Samozřejmost neobyčejného.	
XI. Řeč samoty	125
Na co dosud nedošlo: klení. Tázání se „v duchu“. Vnitřní život s řečí. Poděkování, kletby, modlitby. Společná deklamace, společný zpěv, rytmický obřad. Co není jen „naší věcí“.	
Závěr	137
Ještě jednou řeč jako prostředí. Vztah a zájem	
Ediční poznámka	139